

Sygn. akt I C 949/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2013r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Andrzej Józefowski

Protokolant Małgorzata Sypek

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2013r. w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko (...) S.A. z/s w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z/s w W. na rzecz powoda K. K. kwotę 3 360zł (trzy tysiące trzysta sześćdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 29 kwietnia 2013r. do dnia zapłaty;

II. dalej idącej powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z/s w W. na rzecz powoda K. K. kwotę 717zł, tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IC 949/13

UZASADNIENIE

Powód K. K. domagał się zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 3370 zł z ustawowymi odsetkami od 29 04 2013 r.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że w dniu 23 lutego 2013r., Z. W.- kierujący samochodem osobowym marki O. (...), uszkodził tablicę kierunkową znajdującą się na stacji benzynowej (...)w N..

Pojazd sprawcy szkody był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) SA w W..

Poszkodowany wystąpił do zakładu ubezpieczeń z roszczeniem o wypłatę odszkodowania, przesyłając, m.in. oświadczenie o okolicznościach kolizji z dnia 28 lutego 2013r.

Następnie, ubezpieczyciel zobowiązał powoda do przedstawienia kosztorysu naprawy uszkodzonej tablicy. Na zlecenie poszkodowanego, producent (...) sp. z o.o. wykonał kosztorys na wykonanie, dostawę i montaż tablicy kierunkowej na łączną kwotę 4 630,00 zł netto, który został przesłany pozwanemu.

Na podstawie przedstawionego kosztorysu, powodowi zostało przyznane odszkodowanie w kwocie 1270,00 zł, obejmujące jedynie wartość uszkodzonej tablicy z pominięciem jej montażu i transportu. W swoim piśmie z dnia 29 kwietnia 2013r, pozwany poinformował ponadto, że dokonana weryfikacji kosztów naprawy mienia, jeżeli poszkodowany udokumentuje ich poniesienie.

Zdaniem powoda, w wypadku uszkodzenia rzeczy osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, do których to wydatków należy zaliczyć także koszt nowych części i innych materiałów, jeżeli ich użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy (por. wyrok SN z dnia 20 października 1972 r., II CR 425/72, OSNC 1973. nr 6, poz. 111). Na takim samym stanowisku stanął Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 13 czerwca 2003 r. sygn. akt III CZP 32/03 (OSNC 2004/4/51), gdzie zwrócił uwagę na to, że ze względu na jedność procesu naprawczego do kosztów składających się na naprawę uszkodzonego samochodu (analogia do innych rzeczy) należy zaliczyć koszt samej pracochłonności określonych prac naprawczych (takich jak np. czas trwania niezbędnych dla naprawy pojazdu robot), koszt części zamiennych zastępujących części uszkodzone lub nieprzydatne oraz materiałów zużywanych w toku prac naprawczych. Jeżeli koszty naprawy poniesione przez poszkodowanego mają charakter niezbędny i ekonomicznie uzasadniony, ubezpieczyciel nie ma podstaw do odmowy wypłaty odszkodowania w wysokości odpowiadającej tym kosztom (por. też uchwałę SN 7 sędziów z dnia 12 kwietnia 2012r., III CZP 80/11) - zasada pełnej kompensaty szkody.

Dodatkowo, w orzecznictwie trafnie akcentuje się okoliczność, że obowiązek świadczenia ubezpieczyciela (art. 805 § 1 kc) wynikający z umowy ubezpieczenia OC (art. 822 § 1 kc) aktualizuje się w razie wystąpienia stanu odpowiedzialności cywilnej ubezpieczającego (ubezpieczonego), objętej treścią stosunku prawnego ubezpieczenia.

Obowiązek świadczenia ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia OC powstaje więc z chwilą powstania stanu odpowiedzialności cywilnej jego kontrahenta, bez względu na to, czy dokonał on już naprawy wyrządzonej osobie trzeciej szkody, a nawet czy w ogóle zamierza ją naprawić. Świadczenie należne od ubezpieczyciela z tytułu umowy ubezpieczenia OC ma wyrównać uszczerbek majątkowy powstały już w wyniku wystąpienia zdarzenia wyrządzającego szkodę osobie trzeciej, a który istnieje już od chwili wyrządzenia jej szkody. Dla określenia chwili powstania obowiązku ubezpieczyciela spełnienia świadczenia z umowy ubezpieczenia OC nie ma zatem znaczenia okoliczność, czy uprawniony z tej umowy faktycznie naprawił już szkodę, a nawet czy zamierza to uczynić (wyrok SN z dnia 27 czerwca 1988 r., I CR 151/88, PUG 1989 nr 10-12, s. 310)". (por. wyrok SN z dnia 12 lutego 2004 r., V CK 187/03, zob. też uzasadnienie uchwały SN z dnia 13 czerwca 2003 r., III CZP 32/03, nie publ.). Mając to na uwadze, warunek pozwanego, że zweryfikuje koszty naprawy (w domyśle wypłaci pozostała kwotę), po przedstawieniu przez powoda dowodów dokumentujących wymianę tablicy kierunkowej, jest niezasadne.

Powód dochodzi odsetek od daty przyznania przez pozwanego odszkodowania, bowiem już wtedy znana była wysokość szkody.

Strona pozwana (...) Towarzystwo (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa zarzucając, że zgłoszone przez powoda roszczenie nie zostało udowodnione, gdyż powód nie zawnioskował właściwych ku temu środków dowodowych. Jeśli do wydania rozstrzygnięcia konieczne jest pozyskanie wiadomości specjalnych, a tak jest właśnie w niniejszej sprawie, to podstawą dochodzenia roszczenia, tym ustalenia jego faktycznej wysokości, nie może być kosztorys, który nawet nie podpisany, zatem nie wiadomym jest kto go sporządził.

Zgodnie zaś z art. 6 § 2, art. 217 § 2 k.p.c. w zw. art. 6 k.c. tego braku dowodowego powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie może już uzupełnić.

Abstrahując od nieudowodnienia wysokości roszczenia zgodnie z art. 16 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych na poszkodowanym ciąży obowiązek użycia dostępnych mu środków w celu zapobieżenia zwiększeniu się rozmiarów szkody. Podnieść także należy, że poszkodowany jako wierzyciel, zobowiązany jest współdziałać z ubezpieczycielem (dłużnikiem) przy wykonaniu zobowiązania w sposób odpowiadający m.in. jego społeczno-gospodarcemu celowi oraz zasadom współżycia społecznego (art. 354 § 2 KC).

Powód zgodnie z ciężącym na nim obowiązkiem minimalizacji szkody winien dążyć do zmniejszenia kosztów transportu i montażu tablicy. Nieekonomicznym było zlecenie takiej usługi firmie oddalonej o ponad 450 km zwłaszcza, że firma ta rzekomo obciążyla powoda kosztem transportu uszkodzonych elementów uwzględniając łącznie

920 km (koszt uwzględniający jazdę w obie strony). Zauważyć należy, że koszt transportu uszkodzonych elementów wyniósł rzekomo aż 60 % całości kosztów naprawy (fakt poniesienia tego kosztu nie został jednak udowodniony, dlatego kwestionuję to twierdzenie powoda; poza tym powód nie wykazał i nie udowodnił także celowości tego wydatku). Na terenie województwa (...) (miejsce działalności powoda) istnieją firmy, które realizują tego typu usługi. Skorzystanie z ich oferty znacznie zmniejszyłoby koszt transportu, tym samym ograniczając rozmiar szkody. Zapewne gdyby powód miał sam zapłacić ze tego typu usługę wybrałby inne rozwiązanie, jak chociażby przysyłkę kurierską zamówionych elementów, która byłaby znacznie tańsza.

Poza tym należy zakwestionować, jako znacznie zawyżoną, cenę za km transportu wskazany w kosztorysie oraz koszty demontażu i montażu tablicy kierunkowej. Koszt wskazany w kosztorysie załączonym do pozwu nie pozostaje więc w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem szkodzącym. Pozwany odpowiada tylko za normalne następstwa szkody. Takowym zaś nie jest koszt transportu uszkodzonych, elementów obejmujący aż 950 km po stawce 3 zł za km oraz montaż i demontaż tablicy I wynoszący 600 zł netto.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W sierpniu 2010 r. powód zakupił pylon cenowy oraz tablicę kierunkową dwustronną od firmy (...) Spółka z o.o. w B. za ogólną kwotę obejmującą koszty montażu i transportu 54 655,09 zł brutto.

(dowód : kopia faktury VAT z dnia 20 08 2010 r. k 41)

W dniu 23 02 2013 r. doszło do uszkodzenia tablicy kierunkowej znajdującej się na stacji benzynowej (...)w N.

(dowód : oświadczenie o okolicznościach kolizji k 10 -12)

Zgodnie z kosztorysem na wykonanie, dostawę i montaż tablicy kierunkowej sporządzonym przez wykonanie tablicy kierunkowej kosztuje 1270 zł netto, demontaż starej tablicy i montaż nowej 600 zł netto, przy czym koszty transportu 2760 zł netto.

(dowód : kosztorys k 14)

Sąd zważył :

Roszczenie powoda zasługiwało w części na uwzględnienie. Wbrew stanowisku strony pozwanej należało przyjąć, że powód wykazał wszystkie konieczne przesłanki niezbędne do określenia wysokości poniesionej szkody.

Całkowicie trafnie wskazuje pełnomocnik powoda, że o wysokości odszkodowania przesądza sposób naprawienia szkody, który musi mieć na celu pełną kompensację poniesionej straty i obejmować wszystkie elementy składające się na stan odpowiadający przywróceniu stanu poprzedniego. Dlatego też nie można wyłączyć z zakresu odpowiedzialności strony pozwanej tych czynności, które wiążą się z montażem tablicy i tablicy kierunkowej oraz kosztami transportu.

Po wyrządzeniu szkody powód był uprawniony do tego, aby przywrócić stan poprzedni, tj. zamówić tablicę taką, jaka została uszkodzona i u tego samego wytwórcy, bez względu na odległość i związane z tym koszty transportu. Zasada kompensacji przyrostu wartości rzeczy nie występuje w tej sprawie, bowiem zamiana używanej tablicy na nową nie powoduje wzrostu jej wartości.

Zgodnie z art. 363 § 1 k.c., naprawienie szkody, jeżeli taki jest wybór poszkodowanego, powinno nastąpić przez przywrócenie stanu poprzedniego. Odszkodowanie, jakie zobowiązany jest w takiej sytuacji wypłacić zakład ubezpieczeń, obejmuje wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy. Przywrócenie uszkodzonej rzeczy do stanu poprzedniego oznacza doprowadzenie jej do stanu używalności i jakości w zakresie istniejącym przed wypadkiem;

Powód przedstawił kosztorys związany z wykonaniem, dostawą i montażem nowej tablicy kierunkowej (patrz k.14), który w ocenie Sądu wystarcza do tego, aby uznać że roszczenie powoda jest udowodnione. Nie było żadnych podstaw do kwestionowania wysokości kosztów transportu, skoro o sposobie transportu nowej tablicy kierunkowej nie decydował powód, lecz wykonawca tablicy.

Szkoda powstaje w chwili wypadku i podlega naprawieniu na podstawie art. 415 k.c. oraz według zasad określonych w art. 363 k.c., Obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić, odszkodowanie bowiem ma wyrównać uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę, istniejący od chwili wyrządzenia szkody do czasu, gdy zobowiązany wypłaci poszkodowanemu sumę pieniężną odpowiadającą szkodzie ustalonej w sposób przewidziany prawem. Przy takim rozumieniu szkody i obowiązku odszkodowawczego nie ma znaczenia, jakim kosztem poszkodowany faktycznie dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle to uczynił albo zamierza uczynić. Dlatego dla określenia wysokości należnego poszkodowanemu od zakładu ubezpieczeń odszkodowania za szkodę wynikającą z uszkodzenia rzeczy w wypadku komunikacyjnym nie ma znaczenia fakt, że poszkodowany nie wykonał jeszcze naprawy np. pojazdu, na co zwrócił już uwagę Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27 czerwca 1988 r., I CR 151/88 ("Przegląd Ustawodawstwa Gospodarczego" 1989, nr 10-12, s. 310-311).

Sąd oddalił powództwo w zakresie 10 zł źle obliczonej przez powoda kwoty odszkodowania (4630 zł - 1270 zł wypłaconego kosztu montażu tablicy).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. wkładając na stronę pozwaną ciężar poniesienia kosztów procesu w całości, skoro powód przegrał sprawę w nieznacnej części wskutek błędu rachunkowego.

O odsetkach rozstrzygnięto zgodnie z art. 481 k.c. , skoro przyznając odszkodowanie za tablicę pozwany znał inne elementy kosztorysu.

Kierując się powyższymi przesłankami orzeczono jak w sentencji.